

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Ioan. Andr. Danzii Medaqdēq Sive Compendivm Grammaticae Hebraeae Seivncto Chaldaismo Ad Arctiones Limites Redactvm

Danz, Johann Andreas

Francofvrti, MDCCXLVIII.

VD18 12109185

Cap. II. De Permvttatione Pvnctorvm.

urn:nbn:de:gbv:45:1-17995

III. De sede jam constituta, ob novum emergens, tonus translocatur varie. Sæpe enim

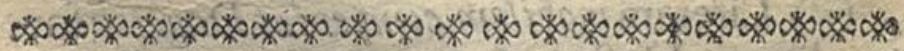
(α) Ex ultima tonus retrahitur ad penultimam, scil.

1. Ob ׀ Conversivum Futurorum.
2. Ob accentum Dominum.
3. Ob particulam ׀ præcedentem.
4. Ob tonum immediate sequentem.
5. Ob Dagesch euphonicum, literæ ׀ vocis

׀ inditum. Et vice versa.

(β) Ex penultima tonus dimittitur ad ultimam,

1. Ob ׀ conversivum Præteritorum.
2. Ob accentum ministrum, vel distinctionis minoris, in ׀ tu, ׀ ego ac ׀ nunc.
3. Extra hujusmodi casus, in affirmativis ׀, & ׀ - Quiescentium ac Geminantium Ain; potissimum tono immediate præcedente, ab initio versuum.

CAP. II.

DE

PERMUTATIONE PUNCTORVM.

§. 17.

Hypothes. I. Quoties, sine tono aut metegh, vocalis longa foret in syllaba composita, aut brevis in simplici, toties mutantur.

B 4

II. Tono,

II. Tono, per incrementum finale e sede pristina moto, danda est op̄era, ut pauciores fiant syllabæ.

III. Indicium primæ Originis, in sono, quantum fieri potest, indicetur.

CAUTELA I.

Quando in voce non solæ vocales mutandæ sunt, sed & literæ; a literis fit initium.

CAUT. 2.

Quando litera traditur abjicienda, cum ea simul perit punctum, si adfuerit) præcedens: in cujus locum retrogreditur, quod literæ ablatæ subscriptum erat

OBS. Cum non geminato & (& litera, quæ ad formationem ejus inflectitur,) pereunte, simul tolli poterit subscriptum (:) quiescens.

CAUT. 3

Ebræi non facile aliquid, sine facta compensatione, tollunt. Quæ in universum triplex est:

(α) Literam mobilem compensat Dagesch forte, literæ abjectam sequenti imprimendum.

(β) Quiescentem vocalis longa compensat, adscribenda literæ quiescentem præcedenti.

(γ) Exclusum Dagesch, præter vocalem longam, compensat Metegh, adjiciendum vocali præcedenti.

CAUT. 4.

Suffixo in voce requisito, Præfixum non apponitur, nisi antea vocalibus cum Suffixo legitime ordinatis.

(β) Ex pluribus vero Præfixis id prius appona-

ponatur, quod voci, cui additur, est propius; ut ut pronunciatione deinceps fiat posterius.

CAUT. 5.

Voce a fine crescente, prima semper cura fit de sede moti toni, qua cognita,

Mutationis fit initium ab ea vocali, que a tono distat longissime; ordine progrediendo deinceps ad reliquas: donec, pluribus in (:) correptis, denuo nova Schevaim est habenda ratio.

CAUT. 6.

Quæcunque regula vocalem tradit in (:) corripendam; intelligenda est unice de Vocalibus puris, ac in syllaba simplici

2. Impuræ enim, quæ scil. literam quiescentem, aut Dagesch forte exclusum includunt, vel sunt in Syllaba composita, non corripuntur in (:).

CAUT. 7.

Cessante causa, plerumque cessat effectus, etiam in esse suo constitutus.

§. 18.

I. Vocalis longa Syllabæ Compositæ, tono destitutæ, permutatur in brevem

1. Sibi cognatam (a). Sed

2. Ante Dagesch forte (..) in (.) (b), & frequentius quoque (i) in () (c) transit.

B 5

3. Ob

(a) ex תָּמִים radice תָּמַם, fit coll. §. 19. תָּמִים integri. וְיִשְׁמַם ex יִשְׁמַם, כָּל ex כָּל- (b) ex וְיִשְׁמַם fit שְׁפִים dentes. (c) עִירָם ex עִירָמִים

3. Ob tonum retractum, וּ mutatur in (.) hhatuph (d).

Obs. Si tono ob Makkeph ablato, vocalis longa maneat, sustentetur per Metegh.

II. Vocalis brevis syllabæ compositæ in simplicem reductæ, elevatur in cognatam longam vel Dagesch assumit, aut Metegh: vel in (:) corripitur.

§. 19.

Defectiva ex Geminantibus Ajin, voce in fine crescente, ultimæ radicali imprimunt Dagesch forte (e).

§. 20.

Dagesch forte ex analogia in literis Gutturalibus וּ ך requisitum, extruditur: & compensatur, mutando plerumque antecedentis literæ vocalem brevem, in cognatam longam;

1. (-) nimirum in (.) (f),

2. (.) vero & (:.) in (..) (g), ac

3. (.) in וּ (h)

Obs. 1. Dagesch forte nonnunquam excidit, potissimum ex ךּ & ן, nude compensandum per Metegh (i), adjiciendum vocali præcedenti.

2. Dagesch forte interdum sine necessitate excidit, vocali præcedente brevi (e) Com-

(d) וּיָקָם ex יָקָם coll. §. 50. III. Obs. 3. (e) Ex סִבּוּ fit סִבּוּ, ex קִנּוּ *nidus*, קִנּוּם (f) וּחֶבֶן ad formam וּחֶבֶן coll. §. 38. I. וּבִקֵּשׁ formæ וּבִקֵּשׁ. (g) מִתְרַבּ formæ מִקְדֵּשׁ coll. §. 50. I. תְּרַבּ formæ תְּרַבּ, תְּרַבּ formæ תְּרַבּ. (h) מְנַלּ formæ מְנַלּ &c. (i) הַחֶשֶׁךְ it. הַחֶשֶׁךְ &c.

- (α) Communius in longam elevata (k);
 (β) Rarissime immutata, vel
 (γ) In (:) correpta (l). E contrario
 3. Haud raro Dagesch forte assumitur,
 (α) Ob vocalem brevem Syllabæ simplicis non mu-
 tabilem in (:) (m);
 (β) vel nulla urgente causâ, vel exigua fecer-
 endæ significationis (n).
 (γ) In literis initialibus, imprimis post (,) aut
 (·:), vocum vel per Makkeph copulatarum, vel af-
 fectum exprimentium vehementiorem.

§. 21.

Vocales (,) (o) (·) (p) (·:) (q) (-) (r), item
 ῀ penacutum antea (s), ob incrementum finale,
 in tertiam vel quartam ante tonum rejectæ, in
 (:) corripuntur.

OBS. I. (,) quandoque manet, præsertim

1. Sub ׀ Heëmantico nominum ortorum e Ver-
 bis geminantibus secundam (t).

2. In nominibus hominum propriis acutis (u).

3. Immediate ante terminationes וַת & יַת (x),
 earumque pluralem.

4. Sub

(k) וַיְהִי וַיִּבְלֶה הַיָּם וַיִּבְלֶה הַיָּם illudent illusus fuit. (l) וַיִּבְלֶה
 & confundemus, pro וַיִּבְלֶה. (m) מִי מִי a me, ex
 מִן. (n) עֲרוּמִים nudi, ex עָרוּם nudus, ac callidus,
 עֲרוּמִים callidi. (o) Ex דְּבַר fit דְּבָרִים. (p) ex
 תּוֹעֵבוֹת fit תּוֹעֵבוֹתֵיהֶם abominations ipsorum. (q)
 Ex מֶלֶךְ fit מַלְכִים. (r) Ex בְּעַר fit בְּעָלִים.
 (s) Ex קָדַשׁ fit קְדוּשָׁתוֹ. (t) מִגֹּזֵם ex מִגֹּזֵם rad. גָּזַז
 (u) אֲשֶׁרִי ex אֲשֶׁר &c. (x) גְּלוּתִי exilium meum.

4. Sub prima Niph'al (y), plerumque sub secunda Nominum dageschanda (z) nisi nomen in ון exeat (a), aut Dagesch illud sit compensativum (b).

5. Sub prima Kal, accedentibus

(α) In Præterito, nudis tertiæ personæ affirmativis (c), &

(β) In Infinitivo, Suffixis, (d)

6. In paucis aliis, v. g. אֲזַכְּרָה בְּזֶדֶד הָרָהּ הַשְּׁתַּחֲוִיָּה הַמֵּאִים חֲמוֹת כְּנֹה מוֹצֵא מְנִי מַעֲבָד עַד קָבַל קָטָב קָטָן קָעָרָה קָרִבָּן קָשׁוּת & מְעַבְדֵי extra Dualem, ac שְׁלִישׁ quod non est tertius; item מוֹרֵשׁ, אֱלֹהִים, תּוֹשֵׁב.

Not. quoad num. 1. 3. & 4. item tres voces ultimas num. 6. recensitas, id etiam procedit de (,) Penultima syllabæ in Statu Constructo.

OBS. II. Et sic quoque (..) manet.

1. In nominibus propriis acutis antea

2. In sequentibus: אֱמֵלָה, אֶפְלָה אֲשֶׁרָה, גִּדְרָה, גִּנְבָה, זֹרֹעַ, זֹרֹעַ, חֲצֵרָה יְהוָה מִגְפָה מְלָאָה מְסַכָּה מַעֲיָם מְרֹרָה מְצַבֵּה פֶּאֶר שְׂאֵרִית תְּאֵנָה מֵרַע & רַע amicus, ac שְׂאֵלָה, quod tamen bis mutat: נְבִלָה vero, excepto Jes. 26. 29. alias semper (..) corripit.

OBS. III. 1. ו pro Dagesch Characteristico adhibitum,

(y) הִזְכַּרְתֶּם הַזְכָּרָה commemorari vos. (z) בְּקִשְׁתּוֹ בְּקִשְׁתּוֹ petitio ejus. (a) עֲצֻבוֹתָ עֲצֻבוֹתָ fit עֲצֻבוֹתָ. (b) מִשְׁאוֹתֵיכֶם מִשְׁאוֹתֵיכֶם munera vestra, ex מִשָּׂא rad. נָשָׂא. (c) פָּקְדוֹ פָּקְדוֹ ex פָּקַד. (d) כְּקָרְבְּכֶם כְּקָרְבְּכֶם secundum procedere vos, ex קָרַב. Vid. tamen §. 8. II. Obs. I.

hibitum, in paucissimis irregulariter in (:), & ob aliud (:) sequens in () hhatuph mutatur.

2. בְּהוּן (e) vero כְּנֹהֶה (f) *puncta*, antequam horum in *plurali* fiat mutatio, *transponunt*.

§. 22.

Vocales ob accedens incrementum rejectæ ad syllabam, quæ tonum immediate præcedit,

I. () & (י) alioquin manent. At

OBS. Vtrumque nonnunquam in (:) corripitur;

1. () quidem in נַחֲמָא, נִטְמָא, נִמְצָא, atque נִבָּא, accedente terminatione Participii plurali masculina; & semel in יִקְרָא cum suffixo י.

2. (י) autem in Hiphil, Verborum לִהֵ (salvo tamen §. 48.) ordinarie corripitur (g); & in paucis aliis extraordinarie (h), ad formam Chaldaicam.

II. (..) *penultimum*

1. In (:) corripitur (i) Sed

2. Si Scheva mobile id præcesserit (k) aut in [Particula vel] Nomine (extra incrementum finale). monosyllabico fuerit (l). manet

OBS. I. (..) *Penultimum retinent*

(α) עֵטְלָה אֲבֵנֵט, itemque pluralia מְקַהְלִים aut מְקַהְלוֹרֵי סְנוּרִים סְנוּרִים, תְּפִפוֹת, & שְׁלֵשִׁים, רִבְעִים,

בּוֹנֵד (β)

(e) Unde בְּהוּת *pollices*. (f) כְּנֹהֶה *splendores*. Nisi formam in singulari diversam statuas. (g) הִפְנִתָּה *vertit se* F. rad. פָּנָה. (h) מְחַלְמִים *somniari curantes*. (i) מְחַשְׁבֵי *diducentes*. (i) חֲשָׁבִים *fit cogitantes*. (k) זְקֵנִים *senes*, ex זָקֵן (l) Ex עֵץ, *fit ligna*.

אָנוּשׁ (r) atque אֲשֵׁפוֹת (s), וְ mutant in plurali in (·).

IV. (-) (t) & (·:) (u), nec non (·) substantivorum formæ פְּרִי (x), & בַּיִת (y),

1. Corripiuntur in (·:). Sed

2. Terminatione Nominum plurali accedente, quælibet istarum producitur in (·) (z).

OBS. I. Cum plurali Nominum, (·:) (-) vel (·) in (·) produciunt

(α) שֵׁר, דָּלָה, [quasi ex דָּלָה] לְחֵי & plerunque קָרָן, in Duali.

(β) Particulæ עַל & עַד. Atque

(γ) (-) in Kal (extra Infinitivum), levi accedente Suffixo. Et

(δ) הֵב (ex יָהֵב), quocunque finali incremento accedente.

2. Sed (·:) (-) vel (·), etiam terminatione Nominum plurali accedente, in (·:) corripiunt לַיִל,

פִּילֶגֶשׁ, אֵיִל, אֲמֹן, זֵית, ac אֲנָרָה.

(α) Quo & שָׁבַע, תִּשְׁעָ ac עֶשֶׂר referas.

3. כְּלִי (vas, instrumentum) & בֵּירָה eliso per Syncopen וְ, pluralem formant כְּלִים & בְּתִים.

(β) אֲנִי navis (·) retinet, וְ dageschato.

(γ) גְּדֵי in plurali (·) modo retinet, modo in (·) producit. Sed

(δ) כְּרָמֶל voce crescente, (·:) mutat in (·), sequente Dagesch.

§. 23.

(r) אֲנָשִׁים viri. (s) Thr. 4. 5. אֲשֵׁפוֹת fimeta coll. §. 20. Obs. 3. β, (t) פְּתָחוּ ex פֶּתַח. (u) מְלָכֵי ex מַלְכָּה. (x) פְּרִיֵּו fructus ejus. (y) Ex חֵיל fit exercitus ejus. (z) Ex מַלְכָּה est מְלָכִים Reges; ex פֶּתַח, פְּתָחוּם ostia: ex שְׁפִיִּים שְׁפִיִּים clivi.

§. 23.

Vox Penacuta, assumpto ה locali vel Pa-
ragogico, vocalem posteriorem in (:) corripit,
priori manente (a).

§. 24.

Duorum Schevajim concurrentium Prius,
quod mobile videri poterat, in syllaba compo-
sita mutatur in vocalem brevem. Et quidem, si

I. Vtrumque simplex est, tunc

1. Primitivum communissime mutatur in (.)
(b);

(a) posteriori tum, si sub ו fit, plane subla-
to (c).

3. Interdum elevatur in (-),

(a) fere si ortum sit ex (:) (d); imo

(β) primitivum (x) sub Praeformativo Hi-
phil (e) extra Præteritum; nec non (ב) sub ה
articuli (f), atque ו conversivo Futurorum (g)
itemque (ג) sub Praefixo voci יהוה addito (h);
& sæpius quoque (ד) sub prima radicali Nomi-
num in fine crescentium, ex Kal (i).

3. In

(a) צַעֲרָה ex צַעַר, נִגְבָּה ex נִגְבָּה, לַיְלָה ex לַיְלָה
צַעַר. (b) בְּפִקְרָה inlustrari, coll. §. 50. III. (c)
Ex יְשׁוּעָה præfixo ל, est לְיְשׁוּעָה in salutem. (d)
ex מֶלֶךְ fit מַלְכּוֹ Rex ejus. (e) Unde תַּלְמִיד di-
scipulus. Vid. §. 41. II. 1. Edit. pl. (f) Vid. §. 38.
I. coll. §. 5. Obf. 4. (g) Vid. §. 50. III. Obf. 3.
coll. §. 5. Obf. 4. (h) Unde est לְיְהוָה coll. §. 25.
II. Obf. 3. (β) §. 3. II. 2. (β). (i) v. g. בְּבִשָּׁה
agna. מַלְכוּת regnum, אֲבֵדוֹן perditio &c.

3. In (:) mutatur, potiffimum sub Gutturali & (k), aut alia quacunque, inprimis tserata antea (l), vel

4. In () hhatuph elevatur, fi aut ipsum (m), aut posterius n) ex i factum fit.

OBS. I. (:) factum ex (-) ante i mutatur in (..), posterior (:) sub i sublato (o).

2. (:) correptum ex () ante i Nominis orti ex verbo actu quiescenti, transit in i, posteriori (:) sub i sublato (p).

3. Quæ de productione (:) in () hhatuph dicta sunt, non valent de i Imperativorum, affirmativo accedente; præterquam in מִשְׁכּוֹ, עֲלֹזוּ, קִסְמִי, קָרְחוּ, שְׂדָדוּ & מַלְכִי, הָרְבוּ, קָרְחוּ.

II. Scheva vero Compositum ante simplex, abjicit.

1. Hhateph suum (q);

2. varius [cum quiescere potest], vocalem (r).

OBS. Scheva Compositum Infinitivorum (s) ac

C

Im-

(k) Unde אֶפְקֹד *visitabo*, ex פִּקֹּד coll. §. 41. II. 2. (a). (l) ex וּפָץ fit חַפְצָם *desiderium ipsorum*. (m) Ex קָדַשׁ est קְדוּשָׁתוֹ *sanctitas ejus*. (n) Ex מַלְכָּה fit מַלְכוּתוֹ *regnare eum*. (o) Hinc בֵּיתִי *domus mea*, ex בֵּית. (p) Hinc תּוֹכּוֹ *medium ejus*, ex תּוֹךְ. (q) Ex עָנִי fit עֲנִיָּה *afflictio, miseria sua*. (r) Ex יִחַדְלוּ est יִחַדְלוּ & *cessarunt*: ex אֶעְבֹּד fit אֶעְבְּדָה *cum ה* Parag. (s) Ex עָבַד *servire*, fit עֲבַדְתָּ *servire tibi*.

Imperativorum (t) Kal, cum Nominibus quibusdam] (u) naturam sequitur simplicis.

III. *Simplex* autem (:.) *ante Compositum*, mutatur in talem vocalem, ex qua illud [sub Gutturali] compositum est (x). Aut

2. Vbi Gutturalem sequitur ך, composito in simplex redeunte, mutatio fit juxta membrum I. (y).

Nota 1. Ex tribus Schevaim concurrentibus, in quibusdam mutatur medium, in aliis prius.

2. Ex quatuor vero concurrentibus mutatur secundum.

§. 25.

Literæ Gutturales respuunt (:.) simplex. Et

I. *Mobile* quidem penitus, pro quo usurpant

1. (ֿ) communissime (z). Raro

2. (ֿֿ), si nimirum simplex ex ך ortum fuerit (a). Vel

3. (ֿֿֿ), fere

(e) Sub prima radicali ך Imperativi (b) ac Infinitivi (c) Kal, nec non in nominibus quibusdam (d), atque

(β)

(t) Ex עבר est עברו *transite*. (u) Ex אמרי est אמרי &c. (x) Ex עבר præfixo ל, fit לעבר *ad colendum*: si אלה præponas ך, habes ואלה & Deus. (y) Ex היות fit להיות &c. (z) חפץ formæ פקוד & sic חטא עמר. (a) חדשים *menses*, ex חודש. (b) אמר *dic*. (c) לאסך *addendo*. (d) אלה *Deus*, אנוש *homo*, formæ גדול.

(β) Sub הַיּוֹרָה (e), ac Præteritorum Hiphil, in tertiis Personis Quiescentium Ajin, ob Suffixa superinducta f).

II. (:) autem *Quiescens respuunt* Gutturales, sub prima præsertim radicali; quod

1. *Vocalem præcedentem*, si talis quidem sit, ex qua componi potest, *sibi assumit* (g).

2. Si vero (.) præcesserit, (:) simplex *associat sibi*, (-) vel (:.) simulque pro (.) præcedente *substituit*, -) vel (:.):

(α) (-) quidem

(α) In Futuro Kal, Gutturali existente הַיּוֹרָה (h). ע (i), vel Transitorum הַיּוֹרָה (k).

(β) In Præterito Hiphil, cui וּ Conuersivum præfigitur (l) atque

(γ) In Nominibus (m), ac particulis (n).

(β), (:.) vero sibi associat.

(α) In Præterito ac participio Niphal (o).

(β) In Præterito Hiphil, absque וּ Conuersivo (p). ac

C 2

(γ) Sub

(β) (e) הַיּוֹרָה esse. (f) הַיּוֹרָה *disperfit eos*, ex הַיּוֹרָה. (g) הַיּוֹרָה *confirmavit*, formæ הַיּוֹרָה, הַיּוֹרָה *transibo*, formæ הַיּוֹרָה, הַיּוֹרָה *constitutus*, formæ הַיּוֹרָה. (h) הַיּוֹרָה *vertet*, formæ הַיּוֹרָה. (i) הַיּוֹרָה *teget*. (k) הַיּוֹרָה *debilitabit*. (l) הַיּוֹרָה *comedere faciam*: sed הַיּוֹרָה *comedere feci*. (m) הַיּוֹרָה ex הַיּוֹרָה *puer*. (n) הַיּוֹרָה *post ipsum*. ex הַיּוֹרָה. (o) הַיּוֹרָה *detentus erat*; הַיּוֹרָה *eruitur*. (p) הַיּוֹרָה *perdidit*.

(ג) Sub נ (q) atque Intransitivorum (in-primis sub ח) (r) Futuri Kal.

OBS. I. (α) In Niphal עָלָה atque עָנָה, nec non עָשָׂה extra 3. foem. Præt. habent (ֿ): & עָלָם modo (ֿ), modo (ֿ:ֿ:ֿ). At

(β) In Kal. חָסַר singularium amat (ֿ:ֿ:ֿ), pluralium (ֿ). Sed

(γ) חָפֵץ modo hoc, modo illud: עָתֵד vero atque עָשָׂן (ֿ:ֿ:ֿ) tantum.

2. Scheva Compositum quandoque iterum in simplex quiescens redit (s) vocali componente nihilominus ad præcedentem literam manente.

3. (α) נ (t), ט (quæ eam h. m. sequitur), (u) quandoque, Syrorum more, etiam sub præcedente litera (:) respiciunt: in cuius locum, vocalem sibi adijiciendam collocant, quiete sibi ipsis inducta.

(β) Id quod imitatur ה nominiס יְהוָה, quoties Præfixum accesserit (x); utut forma vocalis, confusionis vitandæ ergo, non mutet sedem suam (y).

§. 26.

Ob Euphoniã nonnunquam alternant invicem

I. (ֿ) cum (ֿ).

1. (ֿ) quidem pro (ֿ), potissimum in Hithpaël, accentu præsentem. 2.

(q) יִאֲכַל gemet. (r) יִחַזֵּק fortis erit. (s) יִאֲהַב amabit, נִחְפָּה conversus fuit, יִחַכֵּם sapiens. (t) מֵאֲתָיִם pro מֵאֲתָיִם ducenti. (u) 2. Chron. 32. 30. וַיִּשְׂרֹם pro וַיִּשְׂרֹם duxerit eos. (x) לִיהוָה pro לִיהוָה &c. (y) וְיִרְאוּ בְנֵי יִרְאוּ timete, Jos. 24. 14. pro יִרְאוּ &c. ita Syrorum ֿ_____ &c.

2. (..) vero pro (.) in paucis ante Gutturalem, vel Suffixa Verbalia.

II. (.) cum (.)

I. (.) quidem pro (.)

(α) In עם, רעהר, & חג, potissimum litera Kametsata ipsis præfixa.

(β) In quibusdam Futuris Apocopatis.

(γ) Itemque in שגג, & שפט.

2. (.) vero pro (.) ponitur

(α) In plurali vocis חא, & singulari vocis מבתח toties, quoties ח non est Kametsatum.

(β) In aliis rarius.

III. (..) cum (.)

I. (..) quidem pro (.), præcipue in Temporibus *Hiphil*, potissimum voce vel nondum, vel per חא crescente,

2. (.) vero pro (..), ut (α) alibi, ita &

(β) Sæpe in Futuro Kal verborum פ"י; ac

(γ) Sub secunda radicali Præteritorum, in verbis ח"ל (z) & ח"ל.

IV. (..) cum (-).

I. (..) quidem pro (-) præter §. 44. I. 2. in paucissimis.

2. (-) vero pro (..), præter §. 41. III. 3. interdum ante Suffixum כי Futurorum.

V. (..) cum (:).

I. (..) quidem pro (:) ponitur, (α) in voce חצי cum accentu Domino notata: ac

(β) Nonnunquam ante Makkeph.

C 3

2.

(z) חצייתך Jos. 1. 9. pro חצייתך

2. (·) vero pro (·), in Verbis quibusdam Conjugationis Piel, כָּפַר דָּבַר, & כָּפַס pau-
cisque aliis.

VI. י cum (·) hbatuph, vel (·).

1. י quidem pro (·) hbatuph, vel (·) poni-
tur, potissimum sub vel ante Gutturalem.

2. (·) hbatuph vero vel (·) pro י in paucis,
Geminantibus potissimum secundam.

VII. ו, (aut (:)) ex י formando

1. ו quidem pro י, ut (α) raro ante ultimam
radicalem Futuri Kal: ita

(β) Frequentissime in verbis quiescentibus,
Ajin.

2. ו vero aut (:)) pro ו, in primis ante Da-
gesch exclusum.

VIII. ו cum (·).

1. ו quidem pro (·) rarius ante Dagesch
forte.

2. (·) vero pro ו, ut alibi, ita frequentius
in terminatione Verborum plurali, potissimum
ante Suffixum וְו.

XI. (-) cum (·).

1. (-) quidem pro (·). ordinarie sub vel ante
Gutturales, ה mobile, ח & ע, sive ultimas,
sive penultimas.

2. (·) vero pro (-), (α) in formis וְו acci-
dente suffixo: item

(β) In וְו ante Suffixa Gravia.

(γ) In paucis aliis nonnunquam.

X (-) cum (·),

1. (-) quidem pro (·) admodum raro.

2. (.) vero *pro* (-) (α) sub prima præteriti Piel ordinarie v. g. וירשׁתם *pro* וירשׁתם

(β) Interdum in prima & secunda personis Præteritorum.

(γ) In Nominibus quibusdam Geminantium absolute monosyllabilis, postquam Dagesch fuerat assumptum.

(δ) In Infinitivo Piel ac Hiphil rarissime.

(ε) Quandoque etiam ante (·): ac

(ζ) Alibi.

XI. (-) cum (·) (α) sub ה ante Gutturalem perpetuo: &

(β) Sæpius quoque sub Gutturali alia, quam altera mox Gutturalis sequitur.

2. (·) v. *pro* (-) non nisi semel.

XII. (·) cum (·) *vel* (-).

1. (·) quidem *pro* (·) *vel* (-), potissimum (α) ante Gutturalem Kametsatam; nisi fuerit נ, aut (præter וי) vox monosyllabica.

(β) Item nonnunquam ante ה ultimum, fervile potissimum.

2. (·) vero *pro* (·) ponitur in priori (·) vocis וְ: quoties (·) Articuli, vel particulæ ו, ei præponitur.

XIII. (·) cum (·)

1. (·) quidem *pro* (·), (α) in formis עֲרִי, accedente potissimum (·) ante suffixum.

(β) Ante secundam Gutturalem.

(γ) Sub ה Præformativo Hiphil Verborum quorundam ה"ל. Ac

(δ) Interdum alibi.

2. (.) vero alternat pro (:.),
 (α) nonnunquam sub & Præformativo Ni-
 phal; id quod in Verbis םִׁׂ׃ est perpetuum.

(β) [In aliis etiam, nominibus præsertim
 monosyllabicis, post tonum per Makkeph abla-
 tum. v. g. — ׁׂ׃ Jos. 2, 1.]

Præterea usurpatur quoque (.) pro (.) bha-
 tuph ex (:) facto, juxta §. 24. I. 4.

XIV. (.) bhatuph cum (.),

(α) In Passivorum tertiæ classis, vel Perfe-
 ctis, vel quiescentibus tertia, usitatus.

(β) Sæpe quoque sub prima Püal.

2. (.) vero pro (.) bhatuph,

(α) Ante Dagesch forte, inprimis defectivo-
 rum, usitate

(β) Raro in Infinitivo Kal, & quibusdam
 nominibus.

XV. Scheva compositum cum simplici; &
 unum Compositorum cum altero.

XVI. Pro Scheva occurrit rarissime (.)
 & (..).

2. Ipsum Scheva vero nonnunquam pro (:.)
 vel (-).

§. 27.

Accentus Domini (v. gr. —————)

ׁׂ׃ ׁׂ׃ ׁׂ׃ ׁׂ׃ &c. mutare possunt

1. (.) & (:.) in (.) (a).

2.

(a) Ex ׁׂ׃ est Gen. I. 2. ׁׂ׃ׁׂ׃ ista aqua (:.) ex
 ׁׂ׃ semen Gen. I. 29. ׁׂ׃.

2. () in ו (b).

3. aliud Scheva primitivum in (·:) (e).

4. Scheva, quod in Verbis habetur,
 (α) in imperfectis ל"ה quidem, in () (d);
 (β) In reliquis vero in eam, ex qua ortum est,
 vocalem (e): quæ tamen, si -) fuerit, amplius
 elevatur in () (f). Quod si

5 (·:) ante ה sub Particulis ב (g), ל (h),
 אה (i), עם (k), atque verbo השמר (l) fue-
 rit, accedente tali accentu, cum () literæ ה
 transponitur.

OBS. I. Mutant autem Accentus

(α) Primum Syllabæ tono affectæ punctum (m):
 aut

(β) (·) quiescens, quod præcedit ante Afforma-
 tiva ו (n); vel ו (o), aut suffixum ה (p), tono af-
 fecta.

2. In Decalogo (α) minoris distinctionis accentus
 C 5 Ma-

(b) Ex חלי morbus cf. Deut. 7.15. חלי. (c) Ex
 שבי Num. 21.1. שבי captivitas. (d) עשה fecit F.
 rad. עשה: בעיו: petite, ex בעה. (e) Ex יראה est Gen.
 18.15. יראה timuit F. rad. ירא. (f) Zach. 12.10. דקרו
 transfixerunt, ex דקרו quod דקר. (g) Ex
 בקך in te, fit בקך. (h) Ex לך tibi, est לך Gen.
 3. 18. (i) Ex אתך tecum, est אתך: ex אותך
 te, אותך. (k) Ex עמך est עמך tecum. (l)
 ישכנו perdite, Deut. 28. v. 24. (m) Ex ישכנו
 habitabunt, fit ישכנו. (n) Ex הרבי exsiccare, ex
 הרבי formæ מלכו regna. (o) עמדו ex
 state, Nah. 2. 9. (p) שמך nomen tuum, ex שמך.

